

<https://mok.hr/vijesti/item/31548-oni-su-jaci-od-prepreka-cetrnaestogodisnji-100-postotni-invalid-antonio-sarsanski-uspjesno-se-bavi-košarkom-u-kolicima-i-karateom-i-svojom-voljom-prkosi-preprekama>

Šibenik News

Datum objave: 23. Studeni 2020

ONI SU JAČI OD PREPREKA / Četrnaestogodišnji 100 postotni invalid Antonio Šaršanski uspješno se bavi košarkom u kolicima i karateom i svojom voljom prkosi preprekama

Diana Ferić

Ako još uvijek sumnjate u to da jaka volja i motivacija mogu dovesti do značajnih rezultata unatoč tjelesnim hendikepima pa i u sportu onda će vas priča o 14 - godišnjem Šibenčaninu Antoniu Šaršanskom sigurno razuvjeriti. Unatoč tomu što je u invalidskim kolicima i što boluje od rijetke bolesti CMT tipa 2A2A (Charcot-Marie-Tooth bolesti) uspješno trenira košarku, sudjeluje na utakmicama košarke u kolicima kao najmlađi član vodičkog Galeba, a postiže i jako dobre rezultate u karateu. Na prvom Prvenstvu Hrvatske u katama za mlađe uzraste, seniore, veterane u parakarateu, koje je u veljači održano u Zagrebu osvojio je srebrnu medalju u kategoriji do 16 godina.

„Antoni u je tek u veljači ove godine 2020. godine, temeljem genetike, utvrđeno da boluje od ove rijetke bolesti koja je zbog toga i nedovoljno istražena. Otkako se liječi, a to je negdje od konca 2008. godine nije mu pripisivana nikakva terapija medikamentima već samo određeni suplementi te fizikalna terapija. U prvo vrijeme u Šibeniku nije bilo fizioterapeuta koji suradili s djecom niti dječjeg fizijatra pa smo ga vodili svaka dva tjedna na vježbe u Split na Križine. Kako nam je on treće dijete i bolest nije bila toliko agresivna upisali smo ga kadavršio jednu godinu u vrtić , a kako je rastao tražili smo uz fizikalnu terapiju i mogućnost da se uključi u neki sport;“, priča Antonieva majka Lucija.

Tako je Antonio već s tri godine odlazio na treninge u Centar za odgoj i obrazovanje Šubićevac jer jedino se tamo djeca - invalidi mogu baviti sportom. Mogu i plivanjem no termini su neprilagođeni školskoj djeci, a voda je hladna i bazen predubok za terapijsko plivanje. Imao je odličnog trenera, profesora Nikicu Blažević koji ga je uputio u košarku. Tu je Antonio uz pomoć prof. Blaževića otkrio ljepote sporta jer mu ih je približio na „njegov“ način. Pokazao je Antoniu da usprkos teškoćama može igrati košarku, stolni tenis, pikado, a bila mu je omogućena i terapija neurofeedback.

U tu je školu odlazio na bavljenje sportskim aktivnostima sve dok je nije prerastao i onda je izgubio priliku za bavljenje sportom. Ipak, preko Udruge za djecu s invaliditetom Aurora počeo je trenirati karate, a zahvaljujući EU projektu koji je dobio KK Galeb iz Šibenika omogućeno mu je trenirati i igrati košarku i imati svog individualnog trenera Ivu Križanac koji s njim trenira već godinu dana. Uključio se i u Klub košarke u kolicima Vodice. Treninzi s Ivom Križanac i Žanom Štimac su počeli prošle školske godine, a treneru Križancu puna su usta hvale za Antonia:

"On je fenomen. Iako mu na objema rukama ne funkcioniše za košarku bitan dio šakestrašno je brzo napredovao. Najbolji je dokaz da je volja zaista najvažnija, a i talentiran je. On mi je prvo dijete u invalidskim kolicima s kojim radim. Radio sam do sada sa zdravom djecom većina koje nema niti promil te njegove snažne volje. Počeo je bacati loptu u koš sasvega metra i pol, a sada ima i uspješna slobodna bacanja. Cijelo ljeto smo on i ja upornotrenirali, a nedavno je odigrao i svoju prvu utakmicu s klubom Galeb". U tom klubu su uglavnom pedesetogodišnjaci, a on ima samo 14 godina", priča nam Ivo Križanac.

Antonio i njegovi roditelji su presretni zbog takve prilike koju je dobio zahvaljujući EU projektu koji provodi klub "Galeb". Šibenik je grad sporta, ali niti u jednom klubu nema aktivnosti za djecu invalide. "U to smo se uvjerali kad smo prerasli Centar Šubićevac pa smo se obraćali svima od Zajednice sporta grada i Županije pa čak i do Paraolimpijskog saveza ne bi li pronašli sport koji bi Antonio mogao trenirati, a da ne ometa treninge zdrave djece. Tada smo uspjeli kontaktirati Mira Vlaić iz KK Galeb i onda je krenuo ovaj dio priče a Ivom i Žanom", ističe Lucija Crljen Šaršanski.

Antonio je svestran. Prije nego što se uključio u sportske aktivnosti bio je u Dramskoj radionici šibenskog kazališta. Problem su bile stepenice i penjanje na zadnji kat foajeakazališta pa se, kada je krenuo u školu orijentirao na sport i aktivnosti u Centru na Šubićevcu. Od malih nogu je sudjelovao i na radionicama Međunarodnog dječjeg festivala. Sada mu je ukošarci cilj početi ubacivati trice.

"Sportske aktivnost me jako vesele i ništa mi nije teško. Uživam na treninzima s mojim trenerom Ivom. Bavim se sportom prvenstveno radi socijalizacije, ali i kako bi pokazao da to što sam u invalidskim kolicima nije prepreka. Najprije sam se počeo baviti karateom pakošarkom. Kada te ljudi vide u kolicima ne očekuju da se bavite sportom. Motiviraju me prijatelji, cure. Volim da me primjećuju, da se sa mnom vesele mojim uspjesima. Drago mi jeda sam uspio. Imam snažnu volju i optimističan sam. Uživao sam i ovog ljeta u Cavtatu usportskim aktivnostima. Upoznao sam neke ljude, družio se s njima"; izjavio nam je u sebez potpuno sigurni Antonio.

Nije teško zaključiti da iza njegovog uspješnog bavljenja sportom, osim njegovog truda i jake volje, stoji i upornost i odricanje njegovih roditelja. Oni su na Facebook stranici pod nazivom "Pomozimo djeci s invaliditetom" doznali za projekt „Podignimo letvicu visoko“ Općine Konavle . Tako je Antonio proteklog ljeta tri dana uživao u sportskim aktivnostima od juda, stolnog tenisa do plivanja i košarke.

"To je jako važno. Korona je ove godine sve poremetila. Prekinule su se redovne aktivnosti, a jedno vrijeme Antonio nije ni izlazio iz stana. On line nastava, on line vježbanje....doknismo, ovisno o vremenu, nastavili s

vježbanjem košarke na otvorenom s trenerom Ivom Križanec iz KK Galeb. To su individualni treninzi, a kako je pokazao i određeni napredak uključio se u KKI Vodice. Po povratku iz Cavtata nastavio je trenirati košarku, a u rujnu smo dobili termin u školskoj dvorani na Meterizama pa više ne moramo pratiti vremensku prognozu", objašnjava Lucija Crljen Šaršanski.

Uz trenera Ivu Antonio je dobio i suigrača, izuzetnog motivatora, osobu koja mu je postao uzor, sportaša i kolegu Alena Bračanova. stopostotnog hrvatskog ratnog vojnog invalida. . On je taj koji svojim osmjehom i igrom pokazuje da invaliditet i sport idu zajedno te da čovjek može biti optimističan i boriti se iako je invalid", kažu Antonijevi roditelji.

Antonio za sada ne trenira karate koji mu je također velika ljubav. Do proglašenja pandemije kao član KK OSI Krka Šibenik trenirao je u dvorani Tehničke škole. Sada se čeka da Županijskistožer civilne zaštite dade zeleno svjetlo da djeca invalidi mogu nastaviti trenirati u toj dvorani.

Ovaj tekst je objavljen zahvaljujući financijskoj potpori Agencije za elektroničke medije za serijal od šest tekstova pod nazivom "Mi smo snažniji od prepreka jer prepreke su samo u glavi".

Autor: Diana Ferić

FOTO/ Diana Ferić i arhiva obitelji Šaršanski

